

Lovgivningens Omraade, siden det fik Ledelsen, var lidt mere beskeden i sin Kritik over for de Resultater, vi fik, da vi havde Ledelsen. Det ærede Medlem har jo mange stærke Sider, og en af disse stærke Sider har været den af og til at gøre ret flotte Tilbud; det har han gjort paa Finanslove og andre Love, men desværre, de ere ikke altid blevne paaskønnede efter Fortjeneste. Den Lov, vi fik vedtaget i 1894, var ikke noget flot Tilbud og ikke nogen særlig betydningsfuld Reform, men et godt lille Fremskridt, som godt kan staa Maal med de fleste Fremskridt, de Herrer have faaet gennemførte, siden de fik Ledelsen.

Alberti: Over for den sidste Bemærkning af den ærede Ordfører skal jeg sige, at der ikke er nogen Skam i, at et Flertal i et enkelt Ting ikke formaar at gennemføre store Sager, naar Flertallet hverken har Regeringsmagten paa sin Side eller Flertallet i det andet Ting. Der vilde være Skam for et saadant Flertal, hvis det ikke søgte at gennemføre Sager, der kunde være til Gavn for den Befolkning, det repræsenterer, og der vilde være Skam for et saadant Flertal i, om det gennemførte Sager, som vare til ingen Gavn for den Befolkning, det repræsenterer. En saadan Sag har jeg altid anset den nugældende Tiendelov for at være.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Naar det ærede Medlem, der nu satte sig, sagde, at han ikke fandt det heldigt at gennemføre Love, som ingen Gavn gjorde og dermed sigtede til Tiendeafsløsningsloven, ser det ærede Medlem fremdeles fejl paa denne Lov. Den gjorde i hvert Tilfælde den Gavn, at de, der have indkøbt Tiender, kunne komme af med de Skatter, der hvile paa dem (Afbrydelse) . . . ja vel, men Krummer ere ogsaa Brød i vore Tider. Vi have ikke nogen Statistik over, hvor stor en Part det er af Tienderne, der er indkøbt af deres Ydere siden 1872. Inden 1872 var det mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af Konge- og Kirketienden, der var indkøbt. Da vi nu vide, at hele Tiendeskatte aarlig er ca. 250,000 Kr., og da der næsten ikke hviler noget af Skatten paa Præstetienden, vil det, at der var indkøbt mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ af Konge- og Kirketiende den Gang, alligevel sige, at de, der have indkøbt disse Tiender, ville, naar de faa Tienden til at bortfalde i Henhold til Tiendelovens § 5, spare noget saadant som 50—60,000 Kr. aarlig i Tiendeskat, og da der sikkert er indkøbt en hel Del Tiender i Tidsrummet

fra 1872 til 1894, gaar man vist ikke for højt ved at antage, at det nok er mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Kirke- og Kongetienden, der er indkøbt før 1894. Altsaa det Beløb, der kan spares for disse Tiendejeres og yderes Vedkommende, vil blive mindst mellem 60,000 og 70,000 Kr. aarlig. Det er dog ikke et saa helt ubetydeligt Beløb.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alberti: Ja, det er en meget interessant Beregning, den ærede Ordfører fortæller sig i, navnlig med Hensyn til, hvad der kan spares, og hvad der kan tjenes, især naar Tiendeloven bliver lappet lidt. Det minder mig i høj Grad om en bekendt Fortælling, som jeg kan huske fra min Barndom, nemlig den om Konen med Æggene. Den ærede Ordfører skulde hellere, naar han nu ikke er i Stand til at oplyse, hvor mange Tiender der i det hele taget er afløst, give os Oplysning om, hvor mange Tiender der da er afløst i det Amt, hvori han er Tiendekommissær, hvor stort et Kapitalbeløb det andrager, og hvor stort et aarligt Skattebeløb man i det Amt ved Hjælp af den nugældende Tiendelov er sluppen fri for.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Ja, naar det ærede Medlem (Alberti) nu siger, at det var rene Fantasier, jeg stillede op, det gjaldt kun, hvis Tiendeloven var bleven lavet saadan og saadan, saa gælder det slet ikke. For den Bortfalden af Skatten, jeg omtalte, kan jo finde Sted efter Tiendeloven, som den er nu, uden at den i den Henseende skal have nogen som helst Ændring. For øvrigt er der ogsaa det gode ved Tiendeloven, at den dog giver Tiendeafløserne Laan af Statskassen paa ret billige Betingelser, ikke saa billige, som de bør være efter den Kredit, Staten nu nyder i Udlandet, men dog saa billige, at de ikke kunne vente at faa Laan paa saa billige Betingelser, naar de ikke kunne faa dem af Statskassen. Derfor, skønt der tidligere var indkøbt ret betydeligt, altsaa mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ af Kirke- og Kongetienden trods det, at de ikke have faaet Statslaan, kunde man vente, at det vilde gaa ikke saa lidt lettere, naar de kunne faa Statslaan, og der tilmed er fastsat den lille Præmie for Afløsningen af Tienden, at Skatten saa bortfalder.